

рилъ изнамерилъ и направилъ между Панонски-тъ Българи, била глаголическа, а не тая, коя-то днесъ наричаме кирилца, коя-то (кирилица) по-послѣ Българекій Архиепископъ, Климентъ, употрѣбявалъ и распространилъ, та скоро станала обща и изхвърлила стара-та Кирилова. Въ 1857 год. готвялъ да издаде критическа биография на Св. Кирила и Методия, но за жалость голѣми-тъ трудове и прѣчки, кои-то той посрѣщпалъ още и плачевно-то сѣстояние на народъ-тъ му, разслабили гениялния му духъ, и той не можялъ да довърши тая знаменита особено за Българи-тъ биография; захванало да му са мае глава-та, изгубилъ до нейде си и умственни-тъ си чувства. Въ 1860 год. пооздравялъ и захваналъ пакъ да работи, но тая му отпослѣ работа са сѣстои отъ кратки членове и не до толкова важни. Най-послѣ въ 1861 год, на 24 Юлия, ненадѣйно са разболелъ и на 26 слѣдъ пладне испустналъ духъ — пресекилъ са въ вечность!

Умрѣлъ Шафарикъ, умрѣлъ тоя знаменитъ и славенъ Славянинъ, но име-то и дѣла-та му никога. Додѣ свѣтъ свѣтува, славянскія народъ нѣма да забрави тая благородна душа! На 28 сѣщого, Прага испроводила тѣржественно тѣлесни-тъ останки на тоя славянскіи ратникъ до гроба! Австрийско-то правителство заповѣдало да му са направи образа отъ мермеръ, кого-то въ 1866 год. положили въ Царска-та библиотека. Надписа на надгробния му памятникъ е глаголически. Двѣ години подиръ смъртъ-та му сѣ издадени II и III томъ «Славянскіи старини». Освѣнъ това препечатена е История-та на Славянска-та и Южнославянска литератури. Всички-тъ му рѣкописи и стари древности сѣ купени отъ ческия народенъ сѣборъ. Шафарикъ билъ единъ отъ рѣдконаходящи-тъ са хора, съ кротакъ и тихъ нравъ, но въ сѣщо-то време строгъ исплнителъ на чловѣчески-тъ си длѣжности и храбръ защитникъ на народна-та си и собствена честь.

Много учени и писатели Славяни и не Славяни сѣ имали сношение съ него и мнозина сѣ послѣдвали по сѣвѣти-тъ му, та сѣ станали полезни на своя народъ.

Слава и честь на память-та му!

І. Е.